

Objev pramene Amazonky

Největší řeku světa, Amazonku, objevil již v 16. století Francisco de Orellana. Její prameny pak zkusil určit už na přelomu sedmnáctého a osmnáctého věku rodák z Trutnova, jezuitský misionář, a tak trochu kartograf Samuel Fritz, který ho umístil k severoperuánskému jezeru Lauricocha. Jenže bohužel chybně – hlavní zdrojnicí veletoku není Maraňon, ale Ucayali, a tedy místo, odkud teče veletok, bylo třeba hledat někde v jižním Peru. Ale kde? Je to Carhuasanta, nebo Apacheta?

Vědcům až do sklonku 20. století stačilo přibližné určení. Ne tak české expedici, vedené tehdejším docentem Přírodovědecké fakulty UK Bohumírem Janským. Při výpravě *Hatun Mayu* 1999 a navazujících cestách proměřili nejmodernějšími přístroji (laserové dálkoměry, teodolity, přístroje na měření chemismu vody, meteorologické stanice apod.) pramennou oblast největšího světového veletoku a určili, odkud přesně vytéká nejdelší řeka světa. Je to v pusté oblasti pod sopkou Nevado Mismi (5 628 m n. m.) v jižním Peru. Nicméně na vědce tu čekalo překvapení – na nejhořejším toku se nachází nevelké jezírko, které je pramenem řeky.

„Právě tady, v ledovcovém jezeře na úpatí sopky Mismi, pramení Amazonka, a protože ta laguna nemá žádný název, rozhodli jsme

se kolektivně, že ji pojmenujeme Laguna Bohemia,“ znělo stanovisko expedice k označení místa pramene. Název se nakonec podařilo prosadit i u peruánských úřadů a na mapu světa tak přibylo další české jméno.

1999

„Právě tady, v ledovcovém jezeře na úpatí sopky Mismi, pramení Amazonka, a protože ta laguna nemá žádný název, rozhodli jsme se kolektivně, že ji pojmenujeme Laguna Bohemia.“